

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Αρ. 13. 17 Σεπτεμβρίου 1832.

ΕΤΟΥΣ Α.

ΣΑΒΒΑΤΩ, — ΕΝ ΝΑΥΠΑΛΩ.

ΕΘΝΙΚΗ

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ.
Ετρεσία, Φοίνικας 36.
Εξαμηνιαία . . . 18.
Τριμηνιαία . . . 9.
Αι συνδρομαί γίνονται, ένταυθα μιν έν τῷ Γραμματεῖῳ τῆς Επικρατείας, εἰς ὅλα δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρά τοῖς Ἐπιστάταις τῶν Ταχυδρομείων.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ.

Αρ. 2088.

Διακηρύξις.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ. Η ΓΓΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ

ΕΠΙΣΗΜΑ.

Πρὸς ἅπαντας τοὺς Στρατιωτικούς.

Μακρὰ σειρα δεινῶν κλοισμῶν καὶ αιωμάτων, ἀκολουθία τῶν ἐμφυλίων στάσεων ἀναπεφυκτος, δὲν ἦ οὐ δυνατὸν ἰάμην ἀπεμακρύνει τὰ πράγματα καὶ τοὺς ἀνθρώπους ἀπὸ τῆν οἰκείαν αὐτῶν θέσιν, δὲ ἦ οὐ δυνατὸν νὰ μὴ συνταράξη ὁλόκληρον τὴν Ἑλληνικὴν κοινότητα, νὰ μὴ συγχύσῃ ὅλους σχεδὸν τοὺς κλάδους τῆς δηλοσίου ὑπηρεσίας.

Ἡ στρατιωτικὴ πρὸ τῶν ἄλλων ἦτο· ἐπόμενον νὰ φθάσῃ βαλμῆ· οὐ εἰς κατάστασιν δυσδιέκριτον ὡς πρὸς τὴν οὐσίαν ἑτερογενὴ καὶ πολύμορφον ὡς πρὸς τοὺς τύπους, καθ' ὅλα ὡς πρὸς τὰς κλάσεις τῆς κοινότητος, ὡς πρὸς τὸ ταμεῖον, ὡς πρὸς αὐτὰ ἃ συμφέροντα καὶ τὴν τιμὴν τοῦ ἀληθοῦς στρατιώτου βλαπτικὴν καὶ ἐπιζήμιον.

Φύδι· ἐλπίδες, παθῶν ὁρμαί, ποταπῶν ἐνίοτε συμφερόντων ὑπεργεύσεις, μέτρα τῆς στιγμῆς καὶ διαταγαί τῆς ἀσκήσεως, ὅλα ταῦτα συνετρίβουν δυστυχῶς εἰς τὸ νὰ ὀπλίσῃ χειρὰς, ἰὰ, ὅποια· ἡ γὰρ ὀργή, τὸ ἐμπόριον καὶ αἱ τέχαι ἐστερήθησαν πρὸς καθάρων μὲ μεγάλην τοιῦτον πλούτου ζημίαν, μὲ δυσβάστακτον τοῦ ταμείου βάρος, καὶ μὲ αἰσθητικὴν ἐλάττωσιν τῶν δικαίων καὶ συμφερόντων τοῦ παλαιῦ καὶ σταθεροῦ στρατιώτου.

Τὸ δὲ χειρίστον παρὰ τὴν κατ' ἐξάκτον ἰνάγκην πραγματικὴν τοῦ ἡσύχου πολίτου καὶ στρατιώτου μεταμρφωσιν, ἰδὲν χάραν εἰς ἐπιδεικνύσας ἀδικαταστάσεις, εἰς στρατιωτικὰς συσσωματώσεις, εἰς στρατιωτικὸν λογαριασμόν, μεγαλῶν ὁποίων μέρος ἄλλῃ παρὰ τὴν ὑποθετικὴν ἐπὶ τοῦ χαρτίου ὑπαρξιν δὲν ἔλαβεν. Ἐτερογενεῖ, καὶ λειποτάται παρεισεφρήσαν εἰς τὰς Ἑλληνικὰς φάλαγγας. Τὸ προσόν τῆς ὀλικῆς δυνάμεως τοῦ στρατοῦ, ὅσον καὶ ἂν σχηματίζεται κατὰ μίγα μέρος ἀπὸ ὑποθετικῶν ἀριθμῶν περιχρητέλος εἰς βαθμὸν ἀώτερον πάτης ἀναλογίας ὡς πρὸς τὰ μέσα καὶ τὰς χρεῖας τοῦ Κράτους. Ἐλεεινὰ καὶ ταῦτα τῶν ἐμφυλίων ταραχῶν παρεπόμενα.

Καίρὸς εἶ·αι τέλος πάντων νὰ στήσωμεν τὴν ὀλέθριόν των πρόσδον, ἀφ' οὗ εὐτυχίης καὶ ῥύσεως τῶν πραγμάτων τῆς πατρίδος ἀλλοιωσὶς προμηνύει ταχιστὴν τὴν ἐπὶ ἀκλόνητον βάσεων τῆς ἡσυχίας καὶ εὐδαιμονίας τοῦ πολίτου στερέωσιν.

Ἐπὶ αὐτῷ· τούτῳ, καὶ κατὰ συνέπειαν τῶν προδιαταχθέντων, τῶν ὀπείων ἡ δεινότης τῶν περιστάσεων δὲν ἐπέτρεψεν ἄλλοτε τὴν πλήρη ἐνέργειαν, σκοπὸν προθεμένη ἡ Κυβερθεὶς νὰ ἐξασφαλίσῃ τὸ δίκαιον, καὶ νὰ εὐκολύνῃ τὸ κοιναφελὲς εἰς τὸ μέλλον, προσκαλεῖ, διὰ τῆς Γραμματείας τῶν Στρατιωτικῶν, τοὺς καθ' ὅλην τὴν ἐπικράτειαν Ἀρχηγούς, Ὀπλαρχηγούς, καὶ πάτης τάξεως Ἀξιωματικούς, διοικούντας, στρατιωτικὰ σώματα, νὰ συμμορφωθῶσι μὲ τὰ ἀκόλουθα μέτρα.

Πᾶτα νεοσυλλεξία, πᾶτα ἐπαρχιακὴ στρατολογία πᾶναι.

Οἱ συγκροτήσαντες καθ' ὅλην τὴν ἐπικράτειαν τὰ ἐπαρχιακὰ στρατεύματα καὶ τάγματα, μὴ ἀνήκοντες δὲ εἰς τὴν κλάσιν τῶν μετελόντων πρότερον σταθερῶς τὸ στρατιωτικὸν ἔργον, ἀπολύονται εἰς τὰ ἴδια. Οἱ ἀρχηγοὶ καὶ διοικηταὶ τῶν τοιούτων σωμάτων θέλουν διευθύνει εἰς τὴν Γραμματείαν τοὺς τακτικοὺς λογαριασμούς τῶν ὑπ' αὐτοὺς στρατιωτικῶς ὑπηρετησάντων. Πᾶτα δὲ προπράθεια μετὰ τὴν ἐπιξεργασίαν των θέλει καταβληθῇ, διὰ νὰ ἐκπληρωθῇ εἰς εὐτυχεσιέρας στιγμὰς τὸ δίκαιον τῶν ἀπαιτήσεων των.

Ὅποιαδήποτε περιττάσεις καὶ ἂν ἔδωκαν ἐκ διαλειμάτων πρὸ τριῶν περιποῦν ἐτῶν ἐν μεσσητῶν Ἑλληνικῶν σωμάτων Τυρκαλθανούς τινὰς στρατιώτας, ἀπολύονται οὗτοι εἰς τὸ ἐξῆς τῆς ὑπηρεσίας.

Διὰ τοῦ· ἐκ τοῦ τακτικοῦ λειποτάκτας εἰς τὰ διάφορα σώματα εὐρεσκομένους θέλουν ἔχει ὅλην των τὴν ἰσχὺν τὰ διὰ τῆς ὑπ' Ἀρ. 123 προδιακηρυχθέντα μέτρα.

Οἱ Ἀρχηγοὶ, Ὀπλαρχηγοὶ καὶ παντὸς βαθμοῦ Διοικηταὶ σωμάτων θέλουν, μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν προεκτεθέντων μέτρων, διαμενεῖ μὲ τοὺς μειναντας εἰς αὐτοὺς στρατιώτας, περιμένοντες τὸν μέλλοντα ὀριστικὸν τοῦ στρατιωτικοῦ διοργανισμόν.

Τοιαῦται εἶ·αι διατάξεις, τὰς ὁποίας τα συμφέροντα τοῦ πλῆθους, τοῦ στρατιώτου καὶ τοῦ ταμείου συνάμα ὑπεγόρευσαν εἰς τὴν Κυβερθεὶς.

Εὐδὺ· μετὰ τὴν δημοτυπὴν τῆς παρούσης, θέλουν θεωρεῖσθαι ὡς πᾶσιν ἐνεργεσίαν καὶ ἔχουσαι κύρος διὰ τὸ μέλλον. Ἦ·χομεν πλήρη πεποιθήσιν, ὅτι τὰ ἀποελέσματα των δὲν εἰμποροῦν παρα νὰ εἶναι εὐ·χρη, καὶ μὲ τὴν κοινὴν εὐχὴν σύμφορα.

Ἐν Ναυπαλίῳ, τὴν 7 Σεπτεμβρίου 1832.
Ὁ Γραμματεὺς, Κ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ.

Παρατηρηθῇ πρὸς τὴν Γραμματείαν κατὰ τὰ ἀνωτέρω, ὅμοῦ μὲν περὶ αὐτῶν λεπτομερῆ ἐκθεσίμ μοι.

Εἰς τὸν 49 ἀριθμὸν ἡ Ἀθηνᾶ φέρει ἓνα ἄρθρον ἀρχαῖα ἔκρον, ἀλλ' ὅχι καὶ ἀληθινόν. Ὁ γράψας δὲν διστάζει νὰ ἀπορῶσῃ εἰς ἑαυτὸν (ἀπὸ μετριοφροσύνης βέβαια) τὸ ὄνομα τοῦ Παρατηρητοῦ· ἀλλὰ κατ' ἀτυχίαν ἀντὶ παρατηρήσεων δὲν ἐκινῶμεν εἰς αὐτὸ εἰμὴ ὀνειράτα. Ἰπομονὴ ἂν ἐλάμβανε τὸν κόπον νὰ τὰ ἀρτύσῃ μὲ ὀλίγην χάριν· τοῦλάχιστον ἡ ἀλήθεια στολίζει τὰ παραμυθία της μὲ κομψότητα καὶ εὐμα.

Δὲν θέλω διὰ τούτου νὰ δικαιώσω τὴν ἄνογον ἀστείότητα αὐτῶν, ὅτινες εἶπαν ὅτι ὁ Παρατηρητὴς ἀντὶ Ἀττικοῦ ἄλματος δὲν ἔχει εἰμὴ μαγειρικόν. Ἡ ἀστείότης, καὶ πολλὰ κομψὴν ἂν τὴν ὑποθέσωμεν, δὲν εἶναι ἀλήθεια· καὶ ταύτην μόνην ζητοῦμεν.

Ἄν πιστεύσωμεν τὸν Παρατηρητὴν, ὅλα τὰ μὴ εὐχάριστα τῆς Συνελεύσεως ἀποτελέσματα προήλθον ἀπὸ τοὺς Γραμματεῖς· ἀλλ' ἡ ἀλήθεια εἶναι πολλὰ διαφωρητική. Κάποιοι γραμματισμένοι, ἀλλ' ὅχι ἀκόμη καὶ γραμματεῖς, πρὶν ἀνοίξῃ ἡ Συνέλευσις, ἐπρόσφεραν προθύμως αὐτοῖς ἑαυτοὺς ὡς θερμούς συμβούλους τῶν Πληρεξουσίων, διὰ νὰ χειραγωγήσουν, ὡς λέγουσιν οἱ φίλοι τῶν, τὴν ἀφελῆ ἐκείνων ἀπλότητα. Μόλις ἄρχισαν αἱ τακτικαὶ συνεδριάσεις τοῦ ἐθνικοῦ συλλόγου, καὶ εἰς διαφόρους συνομιλίας δι' ἐσχυρίζοντο σφοδρῶς καὶ ἀμεταπείστως, ὅτι συνδρομὴ βασιλικῆς ἐξουσίας δὲν συγχωρεῖται εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ θεμελιώδους νόμου. Τώρα ἀλλάξαν γλῶσσαν, καὶ κηρύττουν, πῶς δὲν ἤξευραν ὅτι τὴν συνδρομὴν ταύτην τὴν ἐζητοῦσαν οἱ Ἀντιπρέσβεις, διὰ νὰ τὴν ἀποδεχθῶν καὶ αὐτοί. Δίδουν μάλιστα νὰ καταλάβωμεν, ὅτι ἡ κατὰ τῶν Γραμματέων ἐξαγρίωσις τῶν κυρίαν αἰτίαν ἔχει ὅτι τοὺς ἄφησαν εἰς τὴν ἀσυγχώρητον ταύτην ἄγνοιαν, καὶ διὰ τοῦτο δὲν ἠμπόρεσαν νὰ συναγωνισθῶν καὶ αὐτοὶ ὑπὲρ τῆς συνδρομῆς, διὰ νὰ συμμεριάζουν τὴν Βασιλικὴν εὐνοίαν. Ὡραῖα πολιτικὰ ἀξιώματα!

Ὁ Παρατηρητὴς παραπονεῖται, ὅτι ὁ Γραμματεὺς τῶν Ἐξωτερικῶν ἐκρυψεν εἰς τοὺς Πληρεξουσίους τὰς περὶ συνδρομῆς καὶ διανομῆς γῆς κοινοποιήσεις τῶν Ἀντιπρέσβεων. Ὁ Γραμματεὺς εἶχε λόγους πολλοὺς καὶ ἰσχυροὺς. Πρῶτον αἱ κοινοποιήσεις ἐκείνων ἦτον προφορικαὶ καὶ ἀνεπίσημοι ἀκόμη, καὶ ἐπομένως δὲν ἤρμοζε νὰ κηρυχθῶσιν ἐπίσημως πρὸς τὴν Συνέλευσιν· δεύτερον οἱ Γραμματεῖς δὲν εἶχαν τῷ ὄντι σκοπὸν νὰ φέρουν πρὸς τοὺς Πληρεξουσίους διατάξεις οὔτε Κυβερνήσεως, οὔτε ἄλλων Ἀρχῶν· ἐνόμιζαν χρέος τῶν νὰ μεταχειρισθῶν τὸν λόγον, διὰ νὰ προκαλέσουν τὴν συγκαταθεσιν τῆς Συνελεύσεως εἰς ὅσα ἐσοχάζοντο δίκαια καὶ συμφέροντα, μὲ ἄλλους λόγους ἠθελαν νὰ πείσουν, ὅχι νὰ φοβίσουν τοὺς Ἀντιπροσώπους. Μήπως μία πρότασις, αὐτὴ καθ' ἑαυτὴν κακὴ, ἠμποροῦσε νὰ γένῃ καλὴ, διότι τὴν ἐπρόβαλαν οἱ Ἀντιπρέσβεις; ἔπειτα ἡ προφορικὴ ἐκείνη κοινοποίησις δὲν ἦτον περὶ τῆς βασιλικῆς συνδρομῆς, ὡς φαντάζεται ὁ Παρατηρητὴς, ἀλλὰ περὶ διαλύσεως τῆς Συνελεύσεως μέχρι τοῦ ἐρχομοῦ τῆς Ἀντιβασιλείας. Τοῦτο γίνεται φανερίν καὶ ἀπὸ τὴν μετέπειτα γενομένην ἐγγράφως κοινοποίησιν τῶν Ἀντιπρέσβεων.

Ἀλλ' ἂς ὑποθέσωμεν διὰ χάριν τοῦ ἀνωνύμου Παρατηρη-

τοῦ, ὅτι ἡ προφορικὴ κοινοποίησις ἦτον ἐπίσημος, καὶ κύριος ἢ μόνον ἀντικείμενον εἶχε τὴν βασιλικὴν συνδρομὴν. Πῶς δικαίωμα εἶχεν ἡ Συνέλευσις νὰ ἀπαιτῇ ἀπὸ τῶν Γραμματέων Ἐξωτερικῶν νὰ συμμεριάζῃ μετ' αὐτοῦ ὅσας ἀνταποκρίσεις ἔχει μετὰ τῶν ξένων Αὐλῶν; Τὸ πολὺ, οἱ Πληρεξούσιοι ἠμποροῦσαν νὰ ζητήσουν ἀπ' αὐτῶν διασαφήσεις περὶ σημαντικῶν συμφερόντων, τὰ ὅποια ἤθελαν μάθει πραγματούμενα καὶ δι' αὐτὸ μάλιστα ῥητὸς νόμος δὲν δίδει εἰς τοὺς Ἀντιπροσώπους τὸ προνόμιον, τὸ ὅποιον ἀπολαμβάνουν ὀλίγη ἀπὸ τὰς συνταγματικὰς ἐπικρατείας. Μόνη ἡ ἀμάρτυρία ἠμποροῦσε νὰ ἀντιποιηθῇ τὰς γελοίας ἀπαιτήσεις, τὰς ὁποίας ὁ Παρατηρητὴς κηρύττει μὲ τόσον γεμάτον στόμα.

Τέλος πάντων ἂν οἱ Πληρεξούσιοι εἶχαν τῷ ὄντι τὴν ἀποδιδωμένην εἰς αὐτοὺς παρὰ τοῦ Παρατηρητοῦ διαθέσιν, ἂν ἠθελαν νὰ ἀποδεχθῶν ὅσα ἀνεπίσημα ὁ Γραμματεὺς τῶν Ἐξωτερικῶν παρεσιώπησε, διατί ἀντέτειναν τόσον ἰσχυρογυμνῶς, ὅταν αὐτοὶ οἱ Ἀντιπρέσβεις τὰ ἐκοινοποίησαν ἐγγράφως; τοῦλάχιστον τότε αἱ κοινοποιήσεις ἦτον ῥηταὶ καὶ ἐπίσημοι, καὶ δὲν ἄφεναν οὔτε ἀμφιβολίαν, οὔτε πρόφασιν. Τί ἀπάντησιν ἔδωσαν εἰς αὐτοὺς οἱ Πληρεξούσιοι; καθὲς τὴν γκυρίζει.

Διατί μάλιστα οἱ γράφοντες σήμερον τόσον πρᾶως καὶ συμβιβαστικῶς εἰς τὴν Ἀθηνᾶν, ἐρέθιζαν τότε τὰ πνεύματα εἰς ἀντίστασιν ἀμάλακτον; Ἄν ὁ Γραμματεὺς τῶν Ἐξωτερικῶν ἐκοινοποιήσας κατ' ἀρχὰς τὰς ὁδηγίας τῆς Συμμαχίας πόσον δὲν ἠθελαν δικαιοδοτηθῇ, ὅτι θέλει νὰ φοβίσῃ τὴν Κυρίαν Συνέλευσιν! Πόσον δὲν ἠθελαν φωνάζει, ὅτι λεγόμενον ἀνεπίσημα καὶ ἄγραφα δὲν φέρουν πίστιν, κτλ. κτλ.

Ὁ Παρατηρητὴς παραπονεῖται ἀκόμη πικρὰ, διατί οἱ Γραμματεῖς νὰ παραιτήσων τινὰς τῶν συνεδριάσεων, καὶ ἔπειτα μέμμεται ἓνα τῶν Γραμματέων, ὅτι παρευρέθη εἰς τὴν τελευταίαν συνεδρίαν. Ἄν νομίζῃ ἐκείνους κατακριτέους, διατί νὰ κατηγορῇ καὶ τοῦτον; καὶ πάλιν ἂν οὗτος ἐπράξε κακῶς, διατί νὰ μὴν ἐπαινῇ ἐκείνους;

Ἀλλ' ἐβράδυσε, λέγει, τὴν συζήτησιν. Καὶ ἦτον ἀρὰ γινεῖσθαι, ἦτον δίκαιον νὰ μὴν ἀντιθέσῃ γνώμην ἐναντίαν εἰς τὴν ἄτοπον πρότασιν, περὶ ἧς ἦτον λόγος; Ἐπρόκειτο ζήτημα νὰ προηγηθῇ τὸ προσωπικὸν μέρος τῆς Κυβερνήσεως ἀπὸ τὴν δικαιοματικόν, ἤγουν, νὰ προτιμηθῶν τὰ πρόσωπα ἀπὸ τὸν νόμον. Ἐρωτῶ τὸν Παρατηρητὴν, ἦτον τῆς τιμῆς τῆς Συνελεύσεως νὰ ἀποδεχθῇ τόσον ἄτοπον καὶ ἀνάρμοστον πρότασιν; εἶναι τῆς τιμῆς τοῦ Παρατηρητοῦ νὰ κατακρίνῃ τόσον εὐλογον συζήτησιν, σύμφωνον καὶ μὲ τὸ δίκαιον καὶ μὲ τὴν δημοσίαν εὐπρέπειαν;

Ἀλλὰ μήπως δικαιοσύνην, μήπως ἐθνικὴν τιμὴν κυνηγᾷ τὸ ἀπύλυτον κόμμα, τὸ ὅποιον ἔχει ὄργανον τὴν Ἀθηνᾶν; Ὅτι συμφέρει εἰς τὰ ἀγαλίνωτα πάθη του, ὅτι συμβιβάζεται μὲ τοὺς ἀπροσκέπτους σκοποὺς του, τοῦτο εἶναι δίκαιον εὐλογον, καὶ εὐπρέπεια δι' αὐτό.

Τέλος πάντων τὰ μέλη τῆς Κυβερνήσεως, καὶ πολλοὶ ἄλλοι παραιτήσαν ἐπίσης τὰς συνεδριάσεις τῆς Συνελεύσεως. Διατί ὁ Παρατηρητὴς δὲν ἐμέμμεθη καὶ τούτους; Ἴσως αἱ τῶν γραμματισμένων ἀντιποιήσεις δὲν ἀποτείνονται ἐναντίον τούτων.

αὐτὴν δυσκολοδιορθώτους στενοχωρίας, ἕνεκα τῆς ἐπισω-
ρεύσεως διαφόρων στρατιωτικῶν σωμάτων, καὶ τῆς διαμονῆς
ἐν αὐτῇ Πελοπόννησον, δὲν ἐμπορεῖ νὰ θεωρήσῃ μὲ ἀδιά-
φορον ἡμᾶς τὴν εἰς αὐτὴν νέαν εἰσοδὸν τῶν ἄχρι τοῦδε εἰς
τὴν Στερεάν διαμεινάντων σωμάτων, ἐξ ἧς θέλουν προκύψει
νέαι ζητήματα, νέαι καταχρήσεις εἰς βῆρος τῶν δυσυχῶν πολι-
τῶν, θέλουν δοθῇ νέαι αἰτίαι ἐρεθισμοῦ τῶν παθῶν καὶ ἀνα-
στάσεως τῶν ῥαδιουργιῶν, θέλουν ἐν ἐνὶ λόγῳ πάθει καὶ οἱ
ἐκκλητὰ καὶ οἱ στρατιῶται, καὶ τὸ Ταμεῖον νέαι φυσικὰ καὶ
ἠθικὰ δυσυγέματα.

Ὁ σκοπὸς τοῦ κινήματός σας αὐτοῦ, ὅποῖος καὶ ἂν ᾔθελεν
εἶσθαι κατὰ τὰς ιδέας σας, δὲν ἐμπορεῖ σήμερον, ὅτε ῥιζικὴ
τῶν πραγμάτων ἀλλοίωσις προμηνύει ταχεῖαν καὶ βεβαίαν
τὴν στερέωσιν τῆς ἡσυχίας καὶ εὐτυχίας τῶν Ἑλλήνων, νὰ
δικαιολογηθῇ ἀπὸ εὐγενεῖς αἰτίας, ἀπὸ πραγματικὴν κοινῆς
ὠφελείας ἀνάγκην.

Καθ' ὅλους λοιπὸν τοὺς λόγους τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος εἰς τὴν
Πελοπόννησον κίνημά σας θεωρεῖται παρὰ τῆς Κυβερνήσεως
ὡς κίνημα αὐθαίρετον, ἄτακτον καὶ ἱκανὸν νὰ ἐπιφέρῃ ὀλε-
θροὺς συνεπειάς.

Σπεύδει διὰ ταῦτα ἡ Γραμματεία νὰ σᾶς διατάξῃ θετικῶς
νὰ διαμείνετε μὲ τοὺς ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν σας εἰς τὰς ὁποίας
εὐρίσκεισθε κατὰ τὴν Στερεάν Ἑλλάδα τοποθετημένοι θέσεις,
προσπαθοῦντες ὅλαις δυνάμεσι νὰ διατηρῆται εἰς τὸ στρατιω-
τικὸν ἡ πειθρχία καὶ εὐταξία, καὶ νὰ ἐμποδίζωνται αἱ κατα-
χρήσεις, αἱ ὁποῖαι, καταθλίψασαι τοσοῦτον χρόνον τοὺς δυσυ-
χῆς πολίτας, ἔδωσαν καὶ δίδουν εἰς αὐτοὺς ἀφορμὰς παρὰ-
πῶν, τὰ ὁποῖα ἐξακολουθοῦντα νὰ ἐπισωρεύωνται, δὲν
εἶναι δυνατόν νὰ μὴ σύρουν κατὰ τῶν αἰτίων αὐτῶν τὰς δι-
καίας τῶν νόμων ποινάς, ὅταν ἔλθῃ ἡ ἡμέρα, καὶ αὕτη εἶναι
ἐγγὺς) διὰ νὰ ἐμβῇ ἡ δικαιοσύνη εἰς πλήρη καὶ ἀνεμπόδιζον
ἐνέργειαν.

Ἀν δὲ κατὰ δυσυχίαν, πρὶν ἢ λάβετε τὴν παροῦσαν, ᾔθε-
λατε εἰσθε ἀναχωρημένοι ἀπὸ τὰς θέσεις σας, καὶ ἐκκινημένοι
διὰ νὰ ἐμβῇτε εἰς τὴν Πελοπόννησον, διατάττεσθε, ἅμα λά-
βετε τὴν παροῦσαν, καὶ ὅπου ἂν εὐρεθῆτε ὅταν τὴν λάβετε,
νὰ ὀπισθοδρομήσετε καὶ ἐπανέλθῃτε εἰς τὰς προτέρας σας
θέσεις, ὅπου, συμμορφούμενοι μὲ τὰς ὑπ' Ἀρ. 2088 καὶ 2,
2089 ἐγκυκλίους τῆς Γραμματείας, ἐφ' αὐτοῖς καὶ ἀπο-
φύγοντες πᾶσαν αἰτίαν συγκρούσεως καὶ καταχρήσεων,
θέλετε περιμεῖναι τὴν Βασιλικὴν Ἀρχὴν, ἡ ἄρις τῆς ὁποίας
ἔσται τάχιστα θέλει ἐξασφαλίσαι τὴν ἐσωτερικὴν ἡσυχίαν καὶ
τὴν κοινὴν εὐτυχίαν.

Ἀγαπῶμεν νὰ πιστεύσωμεν, ὅτι θέλετε ἐκτιμῆσαι ὅλον τὸ
βῆρος τῶν λόγων, οἱ ὁποῖοι ὑπηγόρευσαν τὴν παροῦσαν δια-
ταγὴν ἐπίσης καὶ τὴν κωνοφελῆ σκοπὸν, πρὸς ὃν ἀπ' εὐθείας
ἐπιτείνεται. Ὅθεν καὶ ἐλπίζομεν, ὅτι θέλετε προθυμοποιηθῇ
νὰ δεῖξετε τὴν ἀνήκουσαν ὑπακοήν, συμμορφούμενοι προθύ-
μως καὶ ἀκριβῶς μὲ τὰ διαταττόμενα.

Ἀλλ' ἂν κατὰ δυσυχίαν κινούμενοι ἰδιορρύθμως καὶ αὐθαί-
ρτως, παραβλέποντες τὰ πρὸς τοὺς λαοὺς, τὴν ἐνεσῶσαν
Κυβέρνησιν, καὶ αὐτὴν τὴν ὁσονούπω φθάνουσιν Ἀντιβαςι-
λικὴν χρέη σας, παρακούσετε καὶ ἐπιλείνετε νὰ ἐξακολου-
θεῖτε τὸ εἰς τὴν Πελοπόννησον κίνημά σας, προλαμβάνομεν
καὶ σᾶς εἰπῶμεν, ὅτι θεωρεῖσθε παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἐμ-
προσθεν αὐτῆς καὶ τῆς Βασιλικῆς Ἀρχῆς ὑπεύθυνοι δι' αὐτῶν
τὸ κίνημα, καὶ δι' ὅσα κακὰ καὶ ὀλέθρια ἀποτελέσματα ἔθε-
λεν ἐπιφέρει τὸσον κατὰ τῶν πολιτῶν, καθὼς κατὰ τοῦ Τα-
μεῖου, καὶ δι' αὐτὰ ταῦτα ἀπὸ σήμερον ἀποκαθίστατε ὑπό-
χρεοι νὰ δώσετε τὸν ἀνέχοντα λόγον, καὶ ν' ἀποδώσετε τὸ

δίκαιον εἰς τοὺς ὅσοι ἕνεκα τοῦ κινήματός σας εἰς τὴν Πελο-
πόννησον ᾔθελον πάθει.

Εὐχόμεθα νὰ φερθῇτε εἰς αὐτὴν τὴν περίστασιν εἰς τρό-
πον, ὥστε νὰ μὴν δοθῇ αἰτία διὰ νὰ ἐμβῇτε ὑμεῖς αὐτοὶ εἰς
δυσάρεστον θέσιν διὰ τὸ μέλλον, ἡ δὲ Κυβέρνησις νὰ μὴ δυ-
νηθῇ νὰ συστήσῃ, ὅπου δεῖ, τὴν πειθαρχίαν καὶ εὐταξίαν σας.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 13 Σεπτεμβρίου 1832.

Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεὺς Κ. ΖΗΓΡΑΦΟΣ.

Ἀρ. 117.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ ΕΠὶ Τῶν ΕΣΩΤ. ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΚΟΥ ΝΑΥΤΙΚΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ

Δηλοποιεῖ,

Ὅτι, τὰ μέχρι τοῦδε ἐκδοθέντα Ναυτικά Διπλώματα τῆς
πρώτης καὶ τῆς δευτέρας κλάσεως ἔφεραν τὴν σφραγίδα καὶ
τὰς ὑπογραφὰς τῶν μελῶν τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς, καὶ
προσυπογράφοντο καὶ ἀπὸ τὸν Γραμματέα τὸν ἐπὶ τῶν Ἐξώ-
τερικῶν καὶ τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ.

Τὰ ἀπὸ τῆς σήμερον ἐκδοθῆσόμενα, γραφόμενα καὶ αὐτὰ
κατὰ τοὺς παραδεχθέντας τύπους, θέλουν ὑπογράφεσθαι εἰς τὸ
ἐξῆς ἀπὸ μόνον τὸν ἀνωτέρω Γραμματέα, καὶ σφραγίζεσθαι
μὲ τὴν σφραγίδα τῆς Γραμματείας· ὥστε τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος
Διπλώματα θέλουν ἔχει ὅλον τὸ κύρος καὶ ὅλην τὴν δύναμιν,
εἴτε κατὰ τὸν ἓνα εἴτε κατὰ τὸν ἄλλον τρόπον εἶναι ὑπογε-
γραμμένα καὶ σφραγισμένα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 15 Σεπτεμβρίου 1832.

Ὁ Γραμματεὺς Σ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

Εἰς τὸν Ἰσχυρὸν Εἰδήσεις.

Ἀπόσπασμα γράμματος τοῦ Νυχάρχου Κ. Α. Γ. Κριεζῆ
ὑπ' Ἀρ. 210 πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείαν,
τῆς 9 Σεπτεμβρίου, ἐκ Σύρας.

Οἱ μετὰ τοῦ Ἀνδρέου Χαλκιάς Κεφαλλῆνες ἐκ Ναυπλίου
ἀναχωρήσαντες ὀπλοφόροι, περὶ τῶν ὁποίων προειδοποιήθη
διὰ τῆς ὑπ' Ἀρ. 805 διαταγῆς τῆς, εἶχον φθάσει πρὸ ἡμερῶν
εἰς Τήνον.

Εἰδοποιηθεὶς δὲ περὶ τούτου παρὰ τοῦ ἐκείσε Διοικητοῦ Κ.
Πραΐδου καὶ ὅτι ἐσχέπευον κατὰ τὸ πρῶτον των σχεδίων νὰ
μεταβῶσιν εἰς Πάρον πρὸς λεηλασίαν, διώρισεν τὸ βρῖκιον, ὁ
Ἄρης, τὴν βρικογουλέτταν, ἡ Εὐχαρις, τὸ μύστικον, ὁ Εὐπλοῦς,
καὶ τὴν βελλοῦν, ἡ Τερψιγόρη νὰ πλεύσωσι κατὰ τῶν ληστῶν
ἀλλ' οἱ κακοῦργοι ἐπρόλαβον, καὶ πρὶν φθάσῃ ἡ δύναμις αὕτη,
ἐκυρίευσαν τὴν πόλιν, ἐφόνευσαν τὸν Μιχαῆλον Κρίσπην ἓνα
τῶν προκρίτων, ἐπολιόρκησαν τὸν Διοικητικὸν Τοποτηρητὴν
ἐντὸς τῆς οἰκίας του, καὶ μόλις ἐνθ' ἐτοιμαζόν ζῦλα διὰ νὰ
τὸν κατακλύσωσι μετὰ τῶν μετ' αὐτοῦ στρατιωτῶν, ἐφθασαν
τὰ πλοῖα καὶ τὸν ἐλύτρωσαν· ταυτοχρόνως ἐφθασαν ἐκεῖ καὶ
οἱ στρατιῶται τῆς πολιτοφυλακῆς τῆς Νάξου μετὰ τοῦ Διοί-
κτοῦ Κ. Κλεομένους, καὶ ὄντες οἱ λησταὶ πενήτηκοντα περί-
που τὸν ἀριθμὸν, ἀποσυρθέντες ἀπὸ τὴν πόλιν κατέλαβον τὴν
Μινὴν τῆς ἑκατονταπολικῆς, ὅπου ἤδη εὐρίσκονταί γενοὺς
ἀποκλεισμένοι, καὶ οἱ ὅποιοι ἅμα συλληφθῶσι, θέλουσι πεμ-
φθῇ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν διὰ νὰ κριθῶσι παρὰ τοῦ ἀρμοδίου
δικαστηρίου καὶ νὰ δώσωσι δίκην δι' ὅσα ληστρικῶς ἐπραξάν.

Υ. Γ. Ταύτην τὴν στιγμὴν ἐπιστρέψασα ἡ βελλοῦν Τερψιγόρη
ἐκ Πάρου ἔφερε τὴν εἰδήσιν, ὅτι ἡ ὑπόθεσις τῶν ἀνωτέρω λη-
στῶν ἐτελείωσε. Κατὰ τὴν ἀναφοράν τοῦ πλοίαρχου Κ. Μισοῦλη
πρὸς με, τεσσαρες Κεφαλλῆνες ἐφονεύθησαν μόνον παρὰ τῶν
Κρητῶν διὰ πάθος παλαιῶν, ἐν οἷς καὶ ὁ ἀρχηγὸς τῶν ληστῶν
τουτῶν Ἀνδρέας Χαλκιάς, οἱ δὲ ἄλλοι μένουσιν ἐπὶ τοῦ βρι-
κίου, ὁ Ἄρης, διὰ νὰ μετακρημισθῶσιν ἐνταῦθα, ὅπου θέλουσι

239. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
ΕΓΚΛΗΤΟΣ. Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ.

Πρὸς ἅπαντας τοὺς στρατιωτικούς.

Πάντη κενὸν καὶ καταχρεωμένον ἦν τὸ ταμεῖον, ἀφ' ἐνὸς μέρους, χρεωστούμενα ἔμεναν ἀφ' ἑτέρου εἰς τὸ στρατιωτικὸν πολλὰ μνησθῆναι ἢ δὲ κατὰστασις, εἰς τὴν ὁποίαν ἡ πολιτικὴ μεταβολὴ τοῦ παρελθόντος Μαρτίου εὗρηκε καὶ ἀπέθηκε τὰς ἐπαρχίας, δὲν ἔκανε νὰ ἐλαϊλῶνῃ τὰς ἐπὶ τῶν ἀφισσῶν πόρων θεμελιουμένης ἐλπίδας. Οὕτω πως εἶχαν τὰ πράγματα κατὰ τὴν σύστασιν τῆς ἐκστρώσεως Κυβερνήσεως.

Ἐχρηιάζετο καιρὸς, ἀπαιτοῦντο ἡσυχία καὶ ἀσφάλεια διὰ νὰ ἐμβῶσιν εἰς τὸ ταμεῖον τὰ ἐκ τῶν ἀμείνων πόρων χρήματα, καὶ νὰ γίνῃ ἐπομένῳ κατὰ τάξιν ἡ δυνατὴ τῶν μισθῶν πληρωμὴ· ἀλλ' ἡ ἐπισώρευσις τῶν στρατευμάτων, αἱ πολυχρόνιοι στερήσεις τῶν, τὰ πάντα αὐτὰ καὶ αἱ διανομαὶ δὲν ἐδίδον καιρὸν, οὐδ' ἐπέτρεπαν ἡσυχίαν ἰσχύος τέλος πάντων τῶν πραγμάτων, ἀπογέρων τῆς θελήσεως τοῦ ἀνθρώπου, ἐπέβαλεν εἰς τὴν Κυβερνήσιν τὴν δεινὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ παραδεχθῇ μέτρον μισθοδοσίας δυσκολοσυμβέβαστον μὲν τὰ τοῦ πολίτου, τοῦ στρατιώτου καὶ τοῦ ταμείου συμφέροντα. Ἡ πῆλξα κατὰ τοῦτο δὲν ἐβράδυε κατὰ δυστυχίαν νὰ ἐπιφραγίσῃ ἐν μέρει τοὺς φέδου, τῆς περιβλεπτικῆς φρονήσεως.

Δὲ ἔμενε μολαταῦτα ὀλιγώτερον ἀναντίρρητον, ὅτι ἡ Κυβερνητικὴ ἐπώρθε πρὸς τὸ στρατιωτικὸν ὅσον ἡδύνατο, τῷ ἐπιπροσφέρειν ὅ,τι εἶχεν.

Οἱ λαοὶ τῶν ἐπαρχιῶν ἐν μέτῳ δειῶν παρόντων καὶ μελλόντων φόβων κατετρίβοντο πρὸς πολλοὺς ἀπὸ τὰ βάθη τῶν κινήσεων καὶ τῆς διζμονῆς στρατευμάτων, τὰ ὅποια, ὅργανα πολιτικῶν μεταβολῶν, καὶ ἐνταυτῷ τῶν ἀναγκῶν ἀπρομύθηστα, ἐπόμενον ἦν ὁ νόμος μὴ περιορισθῶσιν εἰς τὰ στενωπὰ τῆς πειθαρχίας καὶ εὐταξίας ὅρις. Φέροντες μελόντων τὰ βάθη ταῦτα μὲν τῇ ὑπομονῇ, ἥτις τοῦ χαρακτῆρος, δὲν ἔλειψαν οὐδὲ στιγμήν νὰ χορηγῶσιν ἐκ τοῦ στερήματος εἰς τὸν στρατιώτην ὅ,τι ἦτο πλέον παρὰ ἱκανὸν νὰ θεραπεύσῃ τὰς χρείας του.

Ἡ ἐλπίς τῆς ταχέως ἀνακουφισέως τῶν ἀπὸ τοιαῦτα βάθη ἔκαμνε τοῦ λαοῦ νὰ ἐγκαρτερῶσιν εἰς τὴν ὑπομονήν των. Ἡ προσδοκία τῆς ἀντικαταστάσεως, τῆς πειθαρχίας καὶ εὐταξίας ὑπεστήριζε τὰς ὑπὲρ τοῦ στρατιωτικοῦ προσπάθειάς τῆς Κυβερνήσεως, τοσούτων πλέον ἐπιπόνους, ὅσοι ὀλιγώτερον τὰ μέσα ἀνταπεκρίνοντο πρὸς τὰς χρείας καὶ ἀπαιτήσεις του.

Ἀλλ' ἔμελλε κατὰ δυστυχίαν καὶ τῶν λαῶν αἱ ἐλπίδες, καὶ τῆς Κυβερνήσεως ἡ προσδοκία κατὰ μὲγαλ μέρος νὰ ματαιωθῶσι. Πολλάκις τῶν πολιτῶν, τῶν κοινοϊήτων ὀλεκλήρων ἡ ἰδιοκτησία ἐγένετο ἤδη ἔρμηνον διαρπαγῆς· ἡ προσωπικὴ ἀσφάλεια παύειν τῆς θάλας καὶ τολμημάτων αξιοποιῶν ἀνταγρετῶν συσσωματώσεων, ἀνθαίρετοι ἐξουσιαὶ καὶ ἐπιχειρήσεις ἐστῆσαν· οἱ τινα μὲν τὸν δρόμον τῆς νομίμου Ἀρχῆς, εὐφροενερίτηται ἀλλάχουσε δημοσια χρήματα, καὶ πλέον παρὰ μίαν φράσιν ἡ σκληρότης ἐσυντρίφευσε τὴν χροῖσιν τῆς στρατιωτικῆς βίας καὶ ἀρπαγῆς.

Ἐσαυρεύθησαν ἤδη, ὡς μετ' ὀφθαλμοῦ, εἰς τ' ἀρχεῖα τῆς Κυβερνήσεως αἱ μαρτυρίαι τῆς ὑψηλῆς αὐτῆς ἀληθείας. Συμβουλευομένη αὐτῆς καὶ τὴν θέσιν τῆς, ἡ Κυβερνησις

δὲν ἡδύνατο νὰ φυλάξῃ περαιτέρω τὴν αἰσθητὴν, χωρὶς νὰ προδῶν τὰ χρέη της καὶ τῶν λαῶν τὴν ἐμπιστοσύνην.

Σπεύδουσα ν' ἀποδῶν τὴν ἀνήκουσαν εὐχαριστίαν εἰς τοὺς ἀξιοτίμους στρατιωτικούς, ὅσοι πιστοὶ εἰς τὴν τιμὴν καὶ τὰ χρέη των δὲν κατεδέχθησαν ἐν μέτῳ τῶν ἐλλείψεων νὰ ἐξοκειλῶσιν εἰς καταχρήσεις καὶ ἀρπαγὰς, δὲν δύναται νὰ μὴν ἐξελέγξῃ τοὺς ἐκτραχηλισθέντας εἰς πράξεις σκληρὰς καὶ ἀδεμιτούς, αἱ ὁποῖαι ἀμυνόμεναι τὸν χαρακτῆρα τοῦ στρατιώτου, τὸν προετοιμάζουν, ἀντὶ τῶν εἰς τὰς ἐκδουλεύσεις του χρεωστουμένων ἀμειβῶν, τὰς ἐπιβαλλομένας παρὰ τῶν νόμων εἰς τὴν κακοπραξίαν ποινὰς.

Ἐτοίμη νὰ συνηγῇ ὑπὲρ τῶν δικαιωμάτων καὶ συμφερόντων τῶν πρώτων παρὰ τῇ ὁτονοῦσῃ περιμενομένη Βασιλικῇ Ἀρχῇ, προσκαλεῖ τοὺς δευτέρους ν' ἀπέχωνται ἀνθαίρετων καὶ καταχρηστικῶν πράξεων, νὰ σεβασθῶσι τὰ δίκαια καὶ τὰ συμφέροντα τῶν πολιτῶν καὶ τῆς Ἀρχῆς.

Ἄν δὲ, τῆς σημερινῆς στάσεως τῶν πραγμάτων μὴ ἐπιτρεπύσης εἰσέτι τὴν πλήρη καὶ ἀκώλυτον τῆς δικαιοσύνης ἐνέργειαν, ἡ ἀπατηλὴ ἰδέα τοῦ ὅτι λήθῃ θέλει καλύψει μετὰ τὴν ἐλευτίαν τῆς Ἀντιβασιλείας τὰς παρελθούσας καταχρήσεις καὶ ἀδικίας, ἡ θέλε ματαιώσῃ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς προσκλήσεως ταύτης, ὡς πρὸς τὴν ἐξασφάλισιν τῶν μερικῶν καὶ δημοτικῶν δικαίων κατὰ τῶν στρατιωτικῶν τολμημάτων, ἡ Κυβερνητικὴ προλαμβάνει νὰ φέρῃ κατὰ χρέος, εἰς κοινὴν τῶν λαῶν καὶ τοῦ στρατιωτικοῦ γνώσιν, ὅτι διαμαρτυρομένη κατὰ τῶν παρελθόντων τὴν προσωπικὴν ἀσφάλειαν, καὶ ἐφ' ὅποιαδήποτε προφάσει διασπαζόντων τὰ μερικὰ ἢ δημοσία, ἀποκαθιστᾷ αὐτοὺς ὑπεθύνους ἐνώπιον τῆς Βασιλικῆς Ἀρχῆς καὶ τῶν νόμων. Σπεύδουσα δὲ τὰς ἀπαιτουμένας σημειώσεις, διὰ νὰ χρησιμεύωσιν ἐν καιρῷ, θεωρεῖ ὡς ἰδίως ὑποκειμένους νὰ δώσωσι λόγον τῶν πράξεών των, καὶ ν' ἀποδώσωσι τὸ δίκαιον, τοῦ Ἀρχηγ. καὶ Ἀξιωματικούς, ὅσοι ἐνῆργησαν ἀοργαστοί καὶ εἰσπραξέας ἀντὶ ἢ καὶ ἐναντίον τῶν διαταγῶν της, ὅσοι ἔπραξαν ἢ ἐγέναναι αἰτίαι νὰ προχῶσι καταχρήσεις καὶ ζημίαι ἀδικαιολόγητοι κατὰ τῶν πολιτῶν ἢ τοῦ ταμείου.

Ἡ ἡμεῖς, καθ' ἣν θέλει ἀποδοθῇ ἐκάστη τὸ δίκαιον, ἔγγυς! Ἰστοῦν ἡ Κυβερνησις δὲν ἀφ' ὁδοῦ, ὅτι ἡ κακία δὲν θέλει κατ' ἐκείνην ἀποφύγει τὴν ἀνήκουσαν τιμωρίαν, τοσοῦτον ἐλπίζει νὰ γίνῃ μάρτυς τῶν ἀπονεμηθησομένων εἰς τὴν ἀρετὴν καὶ τὰς ἀγαθὰς ἐκδουλεύσεις ἀμειβῶν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 7 Σεπτεμβρίου 1832.

Ὁ Γραμματεὺς Κ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ.

Ἀρ. 2115. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
ΕΓΚΛΗΤΟΣ. Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ

Πρὸς τοὺς Ἀρχηγούς των κατὰ τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν
Ἑλλάδα στρατιωτικῶν σωμάτων.

Μνησθῆναι ἡ Κυβερνησις, ὅτι κινεῖσθε μετὰ τῶν ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν σας στρατιωτῶν διὰ νὰ εἰσβάλετε εἰς τὴν Πελοπόννησον. Εἰ οὕτως ἔχει, εἰς πᾶσι διαταγαῖς Κυρίου, ἐπιστηρίχοντες ἐπεχειρήσετε νὰ κῆτε αὐτὰς τὸ κίνημα πρὸς τὴν σκοπὸν; ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΑ ΔΕΛΤΙΑ

Εἶναι βέβαιον, ὅτι κινεῖσθε ὅχι μόνον χωρὶς διαταγῆς τῆς Κυβερνήσεως, ἀλλὰ καὶ πάντῃ ἐναντίον τῶν ἐντολῶν της· διότι ἡ Κυβερνησις, ἡ ὁποία εὗρεθῃ καὶ εὐρίσκεται εἰς μεγάλῃ